

Oulu 29.7.1971

PANU:

OULUN YMPÄRI – YMPÄRI ÄMPÄRI

Ainakin pari lehteä on äskeisinä aikoina kiinnittänyt huomiota mahdolltomuuteen päästä tutustumaan Ouluun muuta kuin jalkapelissä tai omalla autolla kiertäen. Oppaan saaminen näille reissuille riippuu joko lompakosta, jolla aina saa kaikkea, jos on tuolta, tai suhteista, tuttavuuksista, tutuista. Viimeksimainituista tietysti aina saa kävelyttäjän, siltojen ympäri kierättäjän, mutta harvassa on niitä, jotka osaavat kertoa jotain kotikaupungistaan. Niinpä lehdet ovat ensiksikin kaipailleet säännöllisiä kaupunkikiirroksia muulloinkin kuin Oulun päivänä.

Pelkään pahoin, että tälle kesää on myöhäistä, mutta toivossa on aina hyvä elää, ja kesä se on seuraavakin kesä. Jouduin vuosia

sitten paljon tekemisiin oululaisen kanssa, joka oli pestattu esittelemään kaupunkia kahdesti viikossa kiertävässä bussissa. Systeemi oli kuulemma sellainen, että kaupunki palkkasi tämän oppaan, mutta liikennöitsijä (ykytyinen yrittäjä) järjesti auton kuljettajineen. Kuulemakseni en muista, millä liikennöitsijä autonsa ajot rahoitti, mahdollisesti matkustajilta perittävällä kohtuullisella kertamaksulla. Tämä työnjako ja systeemi ei ehkä loppujen lopuksi olisi ollut vallan houno, mutta, mutta – ihmiset eivät tienneet näistä ajoista. Olikohan nyt niin, että kaupunki ilmoitti lehdissä jonkin kerran sesongin alkajaisiksi, minkä jälkeen ainoa keino oli hoksata kysyä asiaa kaupungin matkatoimistosta. Oppaam-

me oli syvästi närkästynyt, sillä vaikka hän ei halunnut yllärvlöida omaa osuuttaan, hän kuitenkin oli havainnut, että ihmiset olivat kiinnostuneita ja yhä useampi olisi ollut, jos olisi tiennyt, että Oulua esiteltiin. Hän oli yrittänyt puhua sekä kaupungille, että liikennöitsijälle, mutta kaupungilla ei ollut määrärahaa muuhun kuin oppaan palkkaukseen eikä liikennöitsijä katsonut voivansa uhrata enemää, kun jo muutenkin ajoi tapioilla.

Oulun-opas oli kuulemma yrittänyt yllyttää kaupunkia tekstauttamaan ja laitattamaan mainitun bussilinjan Oulun-autojen kylkiin mainoksia, joissa olisi varsinkin ajopäivinä kerrottu, että **ILLALLA KELLO KLOKKA VALKEAN LINNAN EDESTÄ "MARKALLA" OULUN YMPÄRI**. Silloin olisivat nekin, jotka juuri tai vain sinä päivänä sattuivat Ouluun, saattaneet hoksata, että... Mahdotonta, vaikka siihen aikaan "onnikoitten" kyljissä ei läheskään joka päivä ollut kaupallisia mainoksia niin kuin nykyisin. Samanlainen kuulutus: **TÄMÄ BUSSI KIERTÄÄ TAAS SEURAAVAN KERRAN** olisi voinut olla itse kiertoajeluautonkin kyl-

jissä. **Opas** oli tietävinään, että liikennöitsijällä ei olisi ollut tätä järjestelyä vastaan, mutta se katsoi asian kuuluvan kaupungille... Mitään ei tapahtunut, ei parhaana turistikautenakaan, ja opasta keltutti.

Tämä kerrottuna, jottei toiste oltaisi yhtä tyhmiä.

Naapurilehti puhui minullekin läheisestä aiheesta: **OULU NÄHTY-NÄ MERELTÄ**, Lauseella oli tietysti murheellinen jatkonsa: **TOTEUTUMATON HAAVE**. Lie jo vuosia siitä, kun Oulun viimeiset pakeetit (jätän lainausmerkeittä, koska sana oli Oulussa selvä käsite) tai viimeinen lähtien Ruiskuhoneerannasta puksutteli Hietasaaren ympäri, joskus mutkin Varjakkaan. Vaikea sanoa, miten tuollaiset laivamatkat saisi edes kannattamaan, mutta itua niissä kyllä on. Jokainen Salonseällä seilannut tietää, että kesäilta veden päällä saattaa olla aivan ihastuttava. Jos on totta, että Hailuoto-laiva tosiaan ottaa vastaan tilauksia, niin kannattaisi siitä asiasta tehdä näkyvä juttu. Ei se Estama sillä pelillä kyllä rikastumaankaan pääse, niin että puffaa pois vain!

Yksi mahdollisuus kokea meren tunnelmia on tietenkin matka Hailuotoon, olkoon, että pääosa ajasta pitääkin istua autossa. Kaksi puol'tuntista Merituulen kannelia ja pistäytyminen isomeren rannalla Marjaniemessä jättävät tuulella tuulisen ja tyvenellä tyvenen matkamuiston, elämyksiä maakravulle kuitenkin. Kai Hailuodon Marjaniemi mutkin sentään kuuluu Oulun turisti- ym. matkailijapalvelun piiriin siinä kuin esim. Turkan-saari, vaikka onkin, jälkimmäinen, kaupunkialueella! Nyt vain sattui eräälle lähimmäiselleni niin, että ei saanut kaupungin matkatoimistosta oikeita neuvoja Hailuodon-matkaa varten... Juoksuuttoköhän siellä oli sattunut puhelimeen, muuten en ymmärrä. Sitä en myöskään ymmärrä, ettei lautta- ja linja-auton vuoroja voi järjestää niin, että Hailuotoa hengittämään lähtevä ehti määränpäässä Marjaniemessä käydä vähintään kahvilla, mieluummin sekä kahvilla, että satamassa. Eväitä lähteneelle, joka joutuu syömättä, juomatta palaamaan lähes sadan kilometrin kierrokselta, siinä on elämystä kerrakseen!